

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobců: **a) M. T., b) nezl. R. T.**, zastoupený žalobkyní a), proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 1. 2006, č. j. 62 Az 57/2005 – 19,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadli žalobci v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Ostravě, jímž byla zamítnuta jejich žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 8. 9. 2005, č.j. OAM-1689/VL-10-11-2005. Citovaným správním rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobců o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb.

Kasační stížnost byla podána žalobci z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., konkrétně kvůli nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku, který se nevypořádal dostatečně se všemi žalobními body. Žalobci vyslovili názor, že kasační stížnost by měla být přijatelná, neboť ani ministerstvo ani soud nezhodnotily jejich případ ve vztahu v sociální skupině. S ohledem na výše uvedené navrhli, aby byl napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně s podáním kasační stížnosti požádali žalobci o ustanovení zástupce pro řízení.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 10. 2006 byla žádost o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítnuta a žalobci byli zároveň vyzváni, aby si ve lhůtě do jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení zvolili advokáta a předložili soudu plnou moc udělenou jimi pro zastupování. Na tuto výzvu žalobci ve stanovené lhůtě nereagovali a neučinili tak ani do dne rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky řízení o kasační stížnosti nejsou splněny. Žádný z žalobců nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je vyžadováno pro výkon advokacie a ve smyslu výše citovaného ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. tedy musí být v řízení zastoupeni advokátem. Žádost o ustanovení advokáta ex offio krajský soud svým usnesením zamítl, plnou moc udělenou zvolenému advokátu pak žalobci na výzvu soudu nepředložili. Nedostatek předepsaného právního zastoupení žalobců je svým charakterem odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který se však ani postupem podle ust. § 108 s. ř. s. nepodařilo odstranit. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobců podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. odmítl.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnost (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 16. května 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

